

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.4.2021
C(2021) 2628 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 21.4.2021

**om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/35 vad gäller integrering av
hållbarhetsrisker i försäkrings- och återförsäkringsföretags företagsstyrning**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

Denna förordning ingår i ett större initiativ om hållbar utveckling som kommissionen lanserat för att lägga grunden till ett EU-regelverk som sätter hållbarhetshänsyn i centrum för det finansiella systemet för att främja omställningen av Europas ekonomi till ett grönare, mer motståndskraftigt och cirkulärt system i linje med den europeiska gröna given¹ mål.

Efter antagandet av 2016 års Parisavtal om klimatförändringar och FN:s Agenda 2030-mål för hållbar utveckling aviserade kommissionen i handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt sin avsikt att i sektorslagstiftning klargöra att hållbarhetshänsyn ska integreras i s.k. förvaltaruppdrag. Enligt meddelandet om **den europeiska gröna given** behövs det långsiktiga signaler för att styra finansiella flöden och kapital till gröna investeringar och undvika strandade tillgångar, vilket denna delegerade förordning bidrar till.

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35² genomför direktiv 2009/138/EG genom att närmare ange bland annat krav gällande styrning, intressekonflikter och riskhantering för försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Denna förordning baseras på den tekniska rådgivning som lämnats av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma)³ som slår fast att det måste klargöras i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 att hållbarhetsrisker och hållbarhetsfaktorer ska integreras och anger vilka bestämmelser det rör sig om.

Denna förordning skärper, tillsammans med andra sektorsspecifika delegerade akter som anpassar reglerna om förvaltaruppdrag och lämplighetstester, förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn⁴, förordningen om EU-referensvärden för klimatomställning, EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och hållbarhetsrelaterade upplysningar för referensvärden⁵ och förordningen om EU-taxonomin för hållbar verksamhet⁶. Genom dessa regler integreras hållbarhetshänsyn på ett enhetligt sätt i investerings-, rådgivnings- och upplysningsprocesser inom alla sektorer. De ser till att hänsyn till miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (hållbarhet) ställs i centrum i det finansiella systemet för att bidra till den europeiska ekonomins omställning till ett grönare, koldioxidsnålt, mer motståndskraftigt, resurseffektivt och cirkulärt system.

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Den europeiska gröna given (COM(2019) 640 final).

² Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

³ *Final Report – EIOPA's Technical Advice on the integration of sustainability risks and factors in the delegated acts under Solvency II and IDD* (EIOPA-BoS-19/172).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089 av den 27 november 2019 om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller EU-referensvärden för klimatomställning, EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och hållbarhetsrelaterade upplysningar för referensvärden (EUT L 317, 9.12.2019, s. 17).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

Den 24 juli 2018 begärde kommissionen teknisk rådgivning från Eiopa om potentiella ändringar av delegerade akter som ska antas enligt direktiv 2009/138/EU vad gäller integrering av hållbarhetsrisker och hållbarhetsfaktorer. Eiopa offentliggjorde sin slutrapport med teknisk rådgivning till kommissionen den 3 maj 2019. Råden tog hänsyn till de synpunkter som inkommit från intressenter, däribland Eiopas intressentgrupp för försäkring och återförsäkring, under det offentliga samrådet mellan den 28 november 2018 och den 28 februari 2019 och omfattade en analys av kostnader och fördelar.

Den 22 november 2019 inledde kommissionens avdelningar ett skriftligt samråd med expertgruppen för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring (E02885). Vederbörlig hänsyn togs till expertgruppens synpunkter.

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning publicerades ett utkast till denna förordning på kommissionens webbplats för bättre lagstiftning så att allmänheten under perioden 8 juni–6 juli 2020) kunde inkomma med synpunkter. Sedan inkomna synpunkter beaktats gjordes ytterligare ändringar av texten.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Den rättsliga grunden för den här förordningen är artikel 50.1 a och b samt artikel 135.1 a i direktiv 2009/138/EG.

Den här förordningen omfattar följande ändringar av förordning (EU) 2015/35:

Artikel 1.1 inför tre definitioner. ”Hållbarhetsfaktorer” definieras med hänvisning till artikel 2 i förordning (EU) 2019/2088. ”Hållbarhetsrisker” definieras på ett sätt som överensstämmer med definitionen av dessa risker i förordning (EU) 2019/2088. Definitionen av ”hållbarhetspreferenser” är anpassad till definitionen av denna term i delegerad förordning (EU) 2017/2359⁷ och överensstämmer med definitionen av denna term i delegerad förordning (EU) 2017/565⁸.

Artikel 1.2 fastställer att försäkrings- och återförsäkringsföretag måste beakta hållbarhetsrisker i sin riskhantering.

Artikel 1.3 inkluderar identifiering och bedömning av hållbarhetsrisker i uppgifterna för försäkrings- och återförsäkringsföretags riskhanteringsfunktion.

Artikel 1.4 fastställer att försäkrings- och återförsäkringsföretags aktuariefunktion måste ta hänsyn till hållbarhetsrisker i sin bedömning av graden av osäkerhet i de skattningar som görs för att beräkna försäkringstekniska avsättningar.

Artikel 1.5 fastställer att styrdokumentet för ersättningar ska innehålla information om dess förenlighet med integreringen av hållbarhetsrisker.

Artikel 1.6 fastställer att hållbarhetsrisker måste beaktas vid tillämpningen av aktsamhetsprincipen.

⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2359 av den 21 september 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller informationskrav och uppföranderegler för distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter (EUT L 341, 20.12.2017, s. 8).

⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 87, 31.3.2017, s. 1).

Artikel 2 i denna förordning fastställer att den ska börja tillämpas tolv månader efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 21.4.2021

om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/35 vad gäller integrering av hållbarhetsrisker i försäkrings- och återförsäkringsföretags företagsstyrning

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)⁹, särskilt artiklarna 50.1 och 135.1 a, och

av följande skäl:

- (1) Omställningen till en koldioxidsnål, mer hållbar, resurseffektiv och cirkulär ekonomi i linje med målen för hållbar utveckling är avgörande för att säkerställa att unionens ekonomi är konkurrenskraftig på lång sikt. År 2016 ingick unionen Parisavtalet¹⁰. I artikel 2.1 c i Parisavtalet fastställs målet om ökade insatser mot klimatförändringar, bland annat genom att finansiella flöden ska bli förenliga med en utveckling mot låga växthusgasutsläpp och klimatesiliens.
- (2) Medveten om storleken på denna utmaning lade kommissionen i december 2019 fram den europeiska gröna given¹¹. Den europeiska gröna given är en ny tillväxtstrategi som syftar till att ställa om EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen. Det är också nödvändigt att ge tydliga och långsiktiga signaler för att vägleda investerare, undvika strandade tillgångar och mobilisera hållbar finansiering.
- (3) I mars 2018 offentliggjorde kommissionen en handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt¹² som innehöll en ambitiös och heltäckande strategi för hållbar finansiering. Ett av målen i handlingsplanen är att styra kapitalflöden till hållbara investeringar för att uppnå hållbar tillväxt för alla. Konsekvensbedömningen av de efterföljande lagstiftningsinitiativen offentliggjordes i maj 2018¹³ och visade att det är nödvändigt att klargöra att det bör ingå i försäkrings- och återförsäkringsföretags uppdrag gentemot sina kunder att beakta hållbarhetsfaktorer. Försäkrings- och

⁹ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

¹⁰ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

¹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Den europeiska gröna given (COM(2019) 640 final).

¹² COM(2018) 97 final.

¹³ SWD(2018) 264 final.

återförsäkringsföretag bör därför fortlöpande bedöma inte bara alla relevanta finansiella risker utan även alla relevanta hållbarhetsrisker som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088¹⁴ och som, om de skulle inträffa, kan ha en faktisk eller potentiell betydande negativ inverkan på investeringens eller skuldens värde. Hållbarhetsrisker nämns inte uttryckligen i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35¹⁵. Av det skälet, och för att säkerställa att systemet för företagsstyrning verkligen införs och följs, är det nödvändigt att klargöra att hållbarhetsrisker bör beaktas i försäkrings- och återförsäkringsföretags företagsstyrningssystem och i bedömningen av dessa företags totala solvensbehov.

- (4) Försäkringsföretag som lämnar upplysningar om huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 bör även anpassa sina processer, system och interna kontroller för sådana upplysningar.
- (5) Med tanke på kommissionens ambition att säkerställa att klimat- och miljörisker hanteras och integreras i det finansiella systemet och den betydelse styrdokument för ersättningar har för att säkerställa att anställda i försäkrings- och återförsäkringsföretag verkligen hanterar de risker som identifieras genom riskhanteringssystemet, bör försäkrings- och återförsäkringsföretags styrdokument för ersättningar innehålla information om hur dessa styrdokument tar hänsyn till integreringen av hållbarhetsrisker i riskhanteringssystemet.
- (6) Enligt den aktsamhetsprincip som fastställs i artikel 132 i direktiv 2009/138/EG får försäkrings- och återförsäkringsföretag bara investera i tillgångar vars risker de korrekt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera. För att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag verkligen hanterar klimat- och miljörisker bör tillämpningen av aktsamhetsprincipen ta hänsyn till hållbarhetsrisker och försäkrings- och återförsäkringsföretags investeringsprocess avspegla de hållbarhetspreferenser hos deras kunder som har beaktats under produktgodkännandeprocessen.
- (7) Delegerad förordning (EU) 2015/35 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) Tillsynsmyndigheter och försäkrings- och återförsäkringsföretag bör ges tillräcklig tid att anpassa sig till de nya kraven i denna förordning. Tillämpningen av förordningen bör därför senareläggas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av delegerad förordning (EU) 2015/35

Delegerad förordning (EU) 2015/35 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 1 ska följande punkter införas som punkterna 55c–55e:

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

¹⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

”55c. *hållbarhetsrisk*: en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den skulle inträffa, skulle ha en faktisk eller potentiell negativ inverkan på investeringens eller skuldens värde.

55d. *hållbarhetsfaktorer*: hållbarhetsfaktorer enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088*.

55e. *hållbarhetspreferenser*: en kunds eller presumtiv kunds val om huruvida något av följande finansiella instrument bör integreras i kundens investeringsstrategi:

- a) Ett finansiellt instrument i fråga om vilket kunden eller den presumtiva kunden bestämmer att en minimiandel ska utgöras av miljömässigt hållbara investeringar enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852**.
- b) Ett finansiellt instrument i fråga om vilket kunden eller den presumtiva kunden bestämmer att en minimiandel ska utgöras av miljömässigt hållbara investeringar enligt definitionen i artikel 2.17 i förordning (EU) 2019/2088.
- c) Ett finansiellt instrument som beaktar huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer i fråga om vilket kunden eller den presumtiva kunden bestämmer vilka kvalitativa eller kvantitativa inslag som ska påvisa att så sker.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13)”.

(2) Artikel 260 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 a ska led i ersättas med följande:

”(i) Åtgärder som försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska vidta för att bedöma och hantera risken för förlust eller negativ förändring avseende försäkrings- och återförsäkringsförpliktelseernas värde till följd av felaktiga tariffer och antaganden om avsättningar på grund av interna eller externa faktorer, inbegripet hållbarhetsrisker.”.

(b) I punkt 1 c ska följande led läggas till som led vi:

”(vi) Åtgärder som försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska vidta för att säkerställa att hållbarhetsrisker avseende placeringsportföljen identifieras, bedöms och hanteras på rätt sätt.”.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska integrera hållbarhetsrisker i de riktlinjer som avses i punkt 1 a och c samt, i relevanta fall, riktlinjerna på de övriga områden som avses i punkt 1.”.

(3) Artikel 269 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:

”e) Identifiering och bedömning av framväxande risker och hållbarhetsrisker.”.

(b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. De framväxande risker och hållbarhetsrisker som avses i punkt 1 e och som identifieras av riskhanteringsfunktionen ska ingå i de risker som avses i artikel 262.1 a.”.

(4) I artikel 272.6 ska led b ersättas med följande:

”b) Effekten av inflation, rättsliga risker, hållbarhetsrisker, förändringar i sammansättningen av företagets försäkringsbestånd och av system som justerar de premier som försäkringstagare ska betala uppåt eller nedåt beroende på deras skadehistorik (”bonus-malus”-system) eller liknande system, med uppdelning på specifika homogena riskgrupper.”.

(5) I artikel 275 ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Styrdokumentet för ersättningar ska innefatta information om hur det beaktar integreringen av hållbarhetsrisker i riskhanteringssystemet.”.

(6) I avdelning I kapitel IX ska följande avsnitt läggas till som avsnitt 6:

”AVSNITT 6

Investeringar

Artikel 275a

Integrering av hållbarhetsrisker i aktsamhetsprincipen

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beakta hållbarhetsrisker i den identifiering, mätning, övervakning, hantering, kontroll, rapportering och bedömning av risker i samband med investeringar som avses i artikel 132.2 första stycket i direktiv 2009/138/EG.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag ta hänsyn till de potentiella långsiktiga konsekvenserna av sin investeringsstrategi och sina investeringsbeslut för hållbarhetsfaktorer och denna strategi och dessa beslut ska i relevanta fall avspegla de hållbarhetspreferenser hos deras kunder som beaktats under den produktgodkännandeprocess som avses i artikel 4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2358***.

*** Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2358 av den 21 september 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller produkttillsyns- och styrningskrav för försäkringsföretag och försäkringsdistributörer (EUT L 341, 20.12.2017, s. 1).”.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med *[Publikationsbyrå: Ange 12 månader efter offentliggörandet]*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21.4.2021

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula VON DER LEYEN